

Oslo, 2. mars 2015

Høringsuttalelse fra Juristforbundet seksjon kommune - forslag om overføring av skatteoppkreverfunksjonen til Skatteetaten

1 Innledende bemerkninger

Innledningsvis bemerker Juristforbundet kommune at det er beklagelig at departementet inviterer de lokale fagforeningene hos skatteetaten til å komme med høringssvar, mens på kommunal side inviteres kun hovedsammenslutningene.

Det følgende høringssvaret vil være todelt. I rapporten fra Skatteetaten drøftes ikke om skatteoppkreverfunksjonen bør overføres til staten, men hvordan dette bør gjøres. I rapporten finner en derfor ikke vurdering av og informasjon om hva som er positivt ved dagens ordning, og rapporten synes i så måte lite balansert. I første del av høringssvaret gir vi argumenter for å videreføre dagens ordning. I andre del av høringssvaret vil vi følge nummereringen i rapporten, og kommentere enkelte av punktene.

Del I – Fordeler ved dagens ordning

Forslaget om statliggjøring av skatteoppkreverne har vært oppe flere ganger før, men aldri fått flertall i Stortinget. Vi mener dagens kommunale løsning er den beste da den gir svært gode resultater og fremstår som en effektiv organisering.

Ubalansert rapport: Juristforbundet kommune mener det er betenkelig at Skatteetaten ikke har funnet noen negative sider det er verdt å nevne i utregningen ved å skulle gjennomføre en så omfattende reform.

Kommunen bedre resultater enn staten: Det er i utredning satt opp en tabell over resultatene for 2013 når det gjelder innfordring av krav som ikke betales frivillig. Det fremgår av tabellen at resultat for mva var 74,20 %, mens resultat for skatteoppkrevernes innfordring av restskatt for personlige skatteyttere var 63 %. Oppsettet kan gi et inntrykk av at skatteetaten har bedre resultater enn skatteoppkreverne. Det motsatte er tilfellet. Det er mer naturlig å sammenligne statens innfordring av merverdiavgift med skatteoppkrevernes innfordring av arbeidsgiveravgift. En slik sammenligning viser at den kommunale innkrevingen gjennomgående gir bedre resultater enn statlige. I 2013 innfordret de kommunale skatteoppkreverne 76,04 % av den ikke frivillig betalte arbeidsgiveravgiften, mens staten innfordret 74,20 % av merverdiavgiften. Siden det er snakk om høye pengesummer, vil selv en liten endring i løsningsgrad ha store økonomiske konsekvenser.

Rettsikkerhet – nærhet for skatteyterne: Nærhet til skatteyterne er en del av rettsikkerheten. Det er ikke alle som er gode på skriftlig kommunikasjon, og språkvansker kan gjøre at det er enklere å formidle sitt budskap ansikt til ansikt enn over telefon. Dersom man fratar skatteyterne muligheten til å møte opp på et kontor i sitt nærmiljø for å tale sin sak, vil dette gå ut over deres rettsikkerhet. Dette vil kunne føre til dårligere kommunikasjon mellom skatteyter og innkreivingsmyndighet, og i verste fall at innkreivingsmyndighetenes avgjørelser blir uriktige dersom ikke alle opplysninger kommer på bordet.

For stort fokus på små kontorer: Forslaget legger altfor stor vekt på de små skatteoppkreverkontorenes sårbarhet. Det nevnes ikke at vi i dag også har større kontorer med gode fagmiljøer. Utvalget overser videre den betydelige samordningen mellom kontorene som allerede foreligger. Fra 428 kontor i 2004 har vi redusert til 288 kontor i 2013, i tillegg har ett flertall blitt samordnet i ulike former av interkommunalt samarbeid på lokalnivå. Vi mener utfordringene med svært små miljøer heller bør vurderes og gjennomgås i den forestående kommunereformen. Det bemerkes videre at rapporten ikke dokumenterer at resultatene er dårligere ved de små kontorene.

Mindre besparelser enn lagt til grunn i rapporten: Innkreivning av merverdiavgift skjer i et annet datasystem enn innkreivning av skatt og arbeidsgiveravgift. Forslaget innebærer at innkreivningen skal skje under samme avdeling, men ikke samkjøres. Besparelsen vil da trolig være liten.

Tap for lokalmiljøene: En reduksjon fra 288 til 27 kontorer innebærer en massiv sentralisering. Med denne reform vil 261 kommuner fratas kompetanse, arbeidsplasser og ikke minst et viktig ansvar som de i dag forvalter på en fremragende måte.

Svekket mulighet for å avdekke svart arbeid: Lokalkunnskap har betydning for å avdekke forskuddstrekk- og avgiftsunndragelser, og nærhet har forebyggende effekt. Dersom kontrolløren er lokalisert langt fra kontrollobjektene, vil dette også trolig føre til færre kontroller. Dette innebærer at en sentralisering vil svekke mulighetene for å avdekke svart arbeid og muligheten for å reagere raskt på tips vil forsvinne.

Kommunens behov for informasjon: Kommunene har stort behov for rapporter og analyser som gjelder kommunens skatteinntekter. Juristforbundet kommune tviler på at den enkelte kommune kan beholde samme oversikt over dette dersom skatteoppkreverfunksjonen statliggjøres. Det vil være svært omfattende for den foreslåtte sentraliserte skatteoppkreverfunksjonen til enhver tid å ta ut rapporter fra SOFIE i henhold til den enkelte kommunes bestilling. Vi er også bekymret for om SOFIE har kapasitet til å takle dette.

Del II – kommentarer til de ulike punktene i rapporten

2 Dagens skattebetalingsordning

Det fremheves i utredning at

det fortsatt (er) slik at skatteoppkreverne vurderer når de tyngre innfordringstiltakene skal tas i bruk. Dette gjør at det er ulikheter i innfordringsarbeidet ved de forskjellige skatteoppkreverkontorene, til tross for at regelverket i begrenset grad åpner for skjønnsutøvelse.

Dette høres nærmest ut som man beklager at skatteoppkreverne utøver skjønn i forbindelse med innkrevingen. Regelverket setter rammer for skjønnsutøvelsen, men at det i begrenset grad åpner for dette er ikke riktig. Regelverket pålegger tvert imot skatteoppkreverne å utvise skjønn. Skatteoppkreverinstruksen § 4-3 nr.3 som utredning også selv viser til lyder:

[...]ved vurdering av innfordringstiltak skal skatteoppkreveren legge avgjørende vekt på tiltak som enkeltvis eller samlet bidrar til at oppgjør kan skje hurtig og effektivt, samtidig som det overfor skyldner blir utvist den hensynsfullhet og varsomhet som forholdene tillater.

Bestemmelsen får fint fram at skjønnsutøvelse både er et suksesskriterium for en effektiv innfordring, men også for en god og hensynsfull behandling av skatteyterne.

Likebehandling er et viktig prinsipp, men svaret på hvordan man skal oppnå bedre likebehandling er ikke eliminering av skjønn.

2.6 Veiledning og informasjonsvirksomhet

Det er etter vårt syn ganske opplagt at dagens ordning med skatteoppkrevere lokalt har fordeler i forhold til veiledning og informasjonsvirksomhet. Lokal tilstedeværelse gjør det lettere og fysisk møte skatteoppkreveren for møter, overlevering av regnskaper osv. Også på telefon er det vårt klare inntrykk at skatteoppkreverne generelt er langt mer tilgjengelige for publikum enn Skatteetaten. Utredningen kunne med fordel gjort en grundigere jobb med å belyse forskjellene i tilgjengelighet mellom skatteoppkreverne og skatteetaten.

I forhold til den store massen skatteytere som uansett betaler, er det ikke viktig om skatteoppkreveren er lokal eller sentralisert, men i forhold til de skattyterne som trenger hjelp til å komme ut av betalingsproblemene, eller inn på et riktig spor, er det en klar fordel med en lokal skatteoppkrever som både kan oppsøke og stille til møter i den kommunen skatteyteren oppholder seg.

2.7 Skatteetatens faglige styring og kontroll av skatteoppkreverne

Det fremheves at regionene har betydelige reisekostnader i forbindelse med faglig oppfølging av skatteoppkreverne i form av reiser i forbindelse med kontroll og kompetansetiltak for skatteoppkreverne.

De nevnte reiseutgiftene er bagatellmessige sammenlignet med hvordan reiseutgiftene vil måtte øke i forbindelse arbeidsgiverkontroll, innfordring og veiledning ved en økt sentralisering.

3 Forslag til organisering av skatteregnskapsfunksjonen i Skatteetaten

3.1 Ressursvurdering av skatteregnskapsområdet

3.1.2 Muligheter ved overføring av oppgaven til Skatteetaten

Det hevdes i rapporten at en samling av oppgavene knyttet til skatteregnskapet vil gi et større og mer robust miljø som sikrer:

- bedre kompetanse
- bedre kvalitet i arbeidet
- likebehandling av reskontro- og regnskapsoppgavene for hele landet
- mindre sårbarhet ved sykdom, ferier mv.

Det kan reises spørsmål om en reduksjon av skatteregnskapsfunksjonen fra 251 årsverk til 60 årsverk er et godt grunnlag for at «alt» skal bli bedre, jf. kulepunktene over. Regnskapsenhetene på Lillestrøm og i Vadsø på henholdsvis 45 årsverk og 15 årsverk- som skal betjene hele landets befolkning - vil i stor grad være sårbar og lite robust i forbindelse med ordinært fravær, avspasering og ferieavvikling.

Kommunale skatteinntekter

Forslaget innebærer at kommunene ikke lenger vil ha kontroll over sine skatteinntekter slik de har i dag. Dette er noe kommunene bekymrer seg sterkt over.

Felles landsdekkende bankkonto

Det er lite trolig at et felles kontonummer for innbetaling av skatt og arbeidsgiveravgift i hele landet er fornuftig. Det fremstår som mer lettvint for arbeidsgivere, men det vil mest sannsynlig ikke bli mer effektivt for den enheten som skal håndtere skatteregnskapet for hele Norge. Det er stor sannsynlighet for at det vil bli lengre saksbehandlingstid i saker der innbetalinger skal omposteres mellom ulike krav, dersom saksbehandler på innfordring sitter et annet sted i landet enn der omposteringen skal skje.

Kassefunksjon:

Det følger av skattebetalingsloven § 9-1 at skatte- og avgiftskrav kan betales med tvungne betalingsmidler, dvs. blant annet ved kontant betaling (jf. sentralbankloven § 14). Vi er bekymret for at skattytere som i dag betaler kontant ved sitt lokale skatteoppkreverkontor ikke lenger får mulighet til dette i og med at over 250 lokale skatteoppkreverkontorer er foreslått nedlagt. Dette vil gå ut over grupper i befolkningen som av ulike grunner ikke har mulighet til eller lett for å betale elektronisk, som for eksempel vanskeligstilte, eldre og fremmedspråklige.

3.2 Forslag til organisering og lokalisering

Når det gjelder plassering av regnskapsfunksjonen på kun to steder i Norge (Lillestrøm og Vadsø) vil det bety at man riktig nok får et stort fagmiljø på skatteregnskapssiden (samt et mindre i Vadsø på sikt), men det har man allerede på de store skatteoppkreverkontorene i dag. Sett fra et stort skatteoppkreverkontor sitt ståsted vil det å plassere regnskapsfunksjonen et annet sted geografisk enn der innfordring ligger medføre en dårligere løsning enn man har på dagens kommunale skatteoppkreverkontor i dag. Arbeidet med innkreving krever i mange situasjoner tett samarbeid med regnskapsavdelingen, og dette samarbeidet vil vanskeligliggjøres når regnskapsfunksjonen sentraliseres.

3.4 Gevinster på skatteregnskapsområdet

I rapporten er det anslått at det innenfor skatteregnskapsområdet blir en årlig besparelse i årsverk- og kontorplasskostnader på 140 millioner kroner. Det framgår ikke i rapporten hvordan dette tallet framkommer, og det er heller ikke gitt at denne eventuelle besparelsen framkommer som følge av «statliggjøringen». A-ordningen innføres fra 1.1.2015 og vil påvirke omfanget og organiseringen av arbeidsoppgavene innenfor regnskapsområdet. Det er imidlertid for tidlig å si hvilken besparing dette vil gi.

A-ordningen er ikke omtalt i utredningen når det gjelder skatteregnskapsfunksjonen, men dersom reduksjon fra 251 årsverk til 60 årsverk også skyldes konsekvenser av a-ordningen, burde det ha kommet fram i rapporten til Skattedirektoratet. Effektivisering knytte til a-ordningen må antas å ha samme effekt om skatteoppkreverfunksjonen enten er kommunal eller statlig. I rapporten

skapes det et inntrykk av at statliggjøring og sentralisering av skatteregnskapsfunksjonen alene vil medføre effektivisering på 191 årsverk. Det er lite troverdig.

4 Forslag til organisering av arbeidsgiverkontrollen i Skatteetaten

Norges Juristforbund ser positivt på å styrke arbeidsgiverkontrollen, men mener at å legge arbeidsgiverkontrollen under skatteetaten ikke nødvendigvis er den beste måten å bekjempe svart økonomi på. Videre tviler vi på at forslaget medfører noen reell styrking av arbeidsgiverkontrollen.

Skal en bekjempe svart økonomi ser vi det som viktig med flere virkemidler og at flere fagmiljø jobber sammen. Det er helt nødvendig med både lokal tilstedeværelse, spesialiserte miljøer som eksempelvis skattekrim og tverrfaglighet. Den lokale tilstedeværelsen er det i stor grad kommunen som kan ivareta. Dette gjelder i enda større grad nå siden Skatteetaten skal redusere antall steder med tilstedeværelse.

Nærheten til skattesubjektene er viktig i kampen mot svart økonomi. Kemnerens lokale tilstedeværelse som kontrollinstans, har en klar preventiv effekt. Kommunale skatteoppkrevere fanger raskt opp nye næringsdrivende og har god kjennskap til næringslivet i sitt område. Dersom skatteoppkreverfunksjonen statliggjøres og sentraliseres, vil avstanden mellom kontrollinstansen og kontrollsubjektene øke i vesentlig grad. Mange kommuner og byer vil ikke ha noen kontrollinstans overhodet.

Vi ser det også som viktig at de som begår brudd på skattebetalingsreglene blir straffeforfulgt. Kemnerkontorene anmelder også en rekke tilfeller av brudd på skattebetalingsreglene. Vi frykter at en sentralisering vil medføre at færre saker blir anmeldt.

Videre er det slik at de fleste virksomheter som arbeider uten å betale skatter og avgifter er relativt små. Skatteetaten har et sterkt provenyfokus og det er en klar risiko for at mindre bedrifter slipper unna kontroll. Dette kan få store konsekvenser for seriøse aktører, eksempelvis innen bygg og anlegg.

I rapporten fremgår at følgende:

Skatteetatens samlede kontrollvirksomhet vil styrkes ved at arbeidsgiverkontrollen knyttes tettere opp mot etatens eksisterende kontrollmiljø gjennom samlokalisering. Vi mener at dette vil redusere sårbarheten og gi en effektiviseringsgevinst med sannsynlighet for en økt utnyttelse av kontrollressursene og bedre kontrolldekning. En samordning vil gjøre det langt lettere å foreta en mer helhetlig og risikobasert kontrollutvelgelse enn i dag

Skatteetaten har i september foreslått å ikke lengre beregne kontrollnivået ut fra brutto antall arbeidsgivere i hver kommune, men basert på arbeidsgivere med innberettete ytelser over 500.000. Skatteetaten har i forslaget til lokalisering lagt denne beregningsmåten til grunn. Videre har en valgt å gjøre fremstillingen mer oversiktlig ved bare vise kommuner med mer enn 200 arbeidsgivere, men sier så at «dette på ingen måte betyr at det ikke skal være arbeidsgiverkontroll i kommuner som har lavere konsentrasjon av arbeidsgivere».

Gitt det nye forslaget blir vedtatt, er det stor grunn til å anta at mange kommuner ikke får krav til arbeidsgiverkontroller i det hele tatt. Hadde man fremstilt dette i tabeller med krav til kontroller nå, og krav til kontroller med nytt forslag, ville man lett sett at forslaget får dramatiske konsekvenser for de fleste av landets kommuner. Det er viktig at Stortinget her får se konsekvensene av dette. Vi mener at det ikke er belegg for å si at man vil få en bedre kontrolldekning.

4.1 Ressursbehov og bemanning.

Det fremgår ikke klart av rapporten hvilke arbeidsoppgaver de definerer som ansatte innenfor arbeidsgiverkontroll. For eksempel synes det som om personer som jobber med utplukk til kontroll og oppgavekontroll (kontormessig kontroll) ikke er medtatt i oppstillingen. Det bemerkes at for flere fylker vil det legges opp til en svekkelse av arbeidsgiverkontrollen. For Oslo sin del legges det for eksempel opp til en vesentlig svekkelse, noe som bekymrer Juristforbundet kommune sterkt.

4.3 Konsekvenser av ny organisering

De foreslåtte endringene fører til en reduksjon av bemanningen flere steder i landet, stikk i strid med løftet om en styrket arbeidsgiverkontroll. Dette gjelder særlig Oslo, Sør-Trøndelag og Vest-Agder.

I noen fylker er det foreslått flere årsverk, noe som kan synes som en styrking. I fylker som Hordaland, Møre og Romsdal, Nord-Trøndelag, Nordland Troms og Finnmark vil imidlertid sentraliseringen føre til lange reiseavstander. Tidsbruk på reiser vil medføre at styrkingen er mindre enn det som fremgår i rapporten.

5 Forslag til organisering av skatteinnkrevingen i Skatteetaten

Foreliggende forslag om å sentralisere innfordringen for å oppnå høyere provenyinntekter samt få besparelse i form av reduserte kostnader av innkreving, mangler dokumentasjon og sannsynliggjør en mer aggressiv og standardisert tvangsinnfordring. Dagens system er svært effektivt, og de kommunale kemnere og skatteoppkrevere er viktige for god lokal økonomistyring. Til og med små endringer i innfordringsprosenten, kan medføre at den høyst usikre gevinsten ved å spare noen hundre årsverk vil være borte.

5.3 Konsekvenser av ny organisering

Nærvær og tilgjengelighet gjør det enkelt for brukere å ta kontakt for informasjon og forklaring. Det er viktig for skatteoppkrevernes gode resultater. Det er også en fundamental side ved rettssikkerheten at brukeren kan få legge frem sin sak muntlig ettersom tvangsinnfordring baserer seg på skjønnsutøvelse og individuell behandling. Utviklingen mot et stadig mer sentralisert, automatisert og anonymisert skatteenhet skaper betydelige rettsikkerhetsutfordringer. Gjennom sin nærhet er de kommunale skatteoppkreverne vel egnet til å ivareta brukernes behov også i alle steg av innkreivingsprosessen.

Vanskeligstilte skatteyttere er den gruppen som kommer til å tape mest på reformen da de ofte er veldig avhengig av personlig kontakt. Dersom den gruppen mister muligheten til personlig oppmøte, vil de sannsynligvis ikke ta kontakt med oss i det hele tatt.

Kravene til å opprette et selskap er lave. Mange nystartede bedrifter mangler kunnskap om sine forpliktelser overfor skattemyndighetene. Her er skatteoppkreverne viktig for veiledning. Mister man den lokale tilstedeværelsen, kan dette medføre at det offentlige mister inntekter og at vi får flere konkurser.

Organisering av skatteinnkrevingen handler også om oppgavefordeling og lokal kompetanse. De kommunale kemnere er viktige for god lokal økonomistyring. Kemneren inngår i det totale økonomiske fagmiljøet i kommunen, og bidrar med viktig ekspertise. Hver eneste spesialist som kommer til å slutte, betyr et stort tap av kunnskap og ressurser i kommunen, samt at det er veldig viktig å beholde skillet mellom fastsetting og innkreving.

8 Endringer i IT-systemer

Norges Juristforbund kommune advarer på det sterkeste mot å ha hastverk i forbindelse med IT prosjekter. Det er betenkelig å operere med usikre kostnadsoverslag. Basert fra de erfaringer man har fra NAV, vil det være oppsiktsvekkende om man ikke gjør et grundig arbeid her.

9 Statens Innkrevingssentral (SI)

Vi mener det ville vært en bedre løsning å avvente en statliggjøring av skatteoppkreverfunksjonen og heller ha konkludert endelig med hvilke oppgaver og antall årsverk som eventuelt skal overføres Statens Innkrevingssentral.

10 Konsekvenser for kommunene

10.2 Tilgang på kompetanse

Mindre kommuner med små skatteoppkreverkontorer kan miste sine medarbeidere med innkrevingskompetanse dersom denne personen/disse personene blir overført til Staten. Små og mellomstore kommuner kan dermed bli stående uten ansatte med kompetanse til å kreve inn de kommunale kravene. Disse kommunene har kanskje kun en jurist som jobber med både skattekrav, kommunale krav og med kommunens øvrige oppgaver av juridisk karakter, og blir juristen overført til Skatteetaten vil det ha store konsekvenser for den enkelte kommune som ikke lenger har personale med juridisk kompetanse. Det vil være alvorlig for rettssikkerheten til kommunens innbyggere.

De som jobber med kommunal innkreving ved de store kemnerkontorene i dag vil miste sitt fagmiljø, og dette gjelder særlig juristene. Dette kan få konsekvenser for kommunen i den forstand at det kan bli vanskeligere å rekruttere og beholde god fagkompetanse. Miljøet vil bli mindre og dermed trolig dårligere.

10.5 Kommunale krav

Forslaget innebærer at kommunene skal beholde sin særnamsmannskompetanse, dvs. retten til å kreve inn kommunale avgifter og parkeringskrav etter skattebetalingsloven. Juristforbundet kommune forutsetter at alle kommuner i den forbindelse beholder tilgang til grunnlagsdata i SOFIE, samt til arbeidstakerregisteret. I tillegg er det en forutsetning for utøvelse til særnamsmannsmyndighet at NAV fortsetter å være forpliktet til å utgi informasjon til kommunen vedrørende en skyldners trygdeytelser. Det er eksempelvis ikke mulig å ta utlegg i innestående på en bankkonto dersom kommunen ikke vet i hvilken bank skyldner har konto. Kommunene kan av kapasitetshensyn ikke sende forespørsel til samtlige banker i Norge og be om å få opplyst om vedkommende har konto der og hva som i så fall er saldo. Dette ville også bli uholdbart for bankene. Kommunene er med andre ord avhengig av å beholde de nevnte tilgangene slik som skatteoppkreverne har i dag.

11 Økonomiske og administrative konsekvenser for Skatteetaten

11.1 Lønnskostnader for skatteoppkreverfunksjonen

I rapporten anføres at overføring av skatteoppkreverfunksjonen til Skatteetaten vil innebære en reduksjon i årsverkskostnadene med ca. 300 millioner kroner per år. Begrunnelsen for den påståtte besparelsen fremstår tynn.

Det fremkommer ikke hvordan man har kommet fram til at et årsverk estimeres til en kostand på kr 607 107. videre mener vi rapporten ikke gir tilstrekkelig grunnlag for å si at det kan kuttes så mange årsverk som det legges til grunn i rapporten.

Totalt sett fremstår det ikke realistisk at det skal spares 300 millioner kroner per år i lønnskostnader.

11.2 Kostnader ved etablering av arbeidsplasser

Det fremkommer ikke av rapporten hvor estimatene og tallene er hentet fra. Det fremstår som om utvalget ikke har tilstrekkelig grunnlag og data til å kunne gi en kvalifisert vurdering av kostandene.

12 Samfunnsmessige konsekvenser

I rapporten fremheves fordelene med ett kontaktpunkt for brukerne. Vi er imidlertid noe skeptiske til hvilken fordel dette vil innebære i praksis. Jo større en etat er, desto vanskeligere er det for de ansatte i etaten å holde oversikt. Det kan være vanskelig for en ansatt på sentralbordet å vite hvor man skal sette telefonen over, når ulike personer jobber med å kreve inn toll, MVA, forskuddstrekk, misligholdte studielån, fartsbøter, tinglysingsgebyr osv, slik som situasjonen vil bli i en ny, svært stor skatteetat. Resultatet kan være at i stedet for én feil oppringning til Skatteetaten hvor man i dag raskt får beskjed om at henvendelsen skal rettes til skatteoppkreveren eller omvendt, kan resultatet bli en lang kjede hvor man settes over gjentatte ganger innenfor én etat.

Videre trekkes det i rapporten fram at man vil få en mer helhetlig innkreving. Slik organiseringen er foreslått, er vi imidlertid skeptiske til om dette vil bli resultatet. Det er ikke lagt opp til at det skal bli en felles innkreving av MVA og skatt- og avgiftskrav som SKO har innkreivingsansvar for. Ettersom det ikke er de samme personene som krever inn MVA og skatt, vil det uansett bli to parallelle innkreivingsløp. Dette gjør at den besparelsen som beskrives, fremstår overdreven.

Det hevdes at færre organisatoriske enheter, og færre personer som jobber med samme saker, vil føre til større grad av likebehandling, og dermed større grad av rettsikkerhet. Det er mulig utvalget har rett i at de foreslåtte endringene vil kunne føre til mer lik behandling. Man må imidlertid ha et bredere perspektiv når man skal se på rettsikkerheten.

13 Arbeidsrettslige og personalmessige forhold

I staten trekkes de ansatte 2 % i lønn hver måned til pensjonssparing i Statens Pensjonskasse. I Oslo kommunes tariffområde betaler kommunen inn pensjonspremien uten at dette trekkes av den ansattes lønn. Juristforbundet forutsetter at dette blir kompensert, da det er uakseptabelt at de kommunalt ansatte går ned i lønn ved å bli overført til staten. Det er også uakseptabelt at disse får dårligere pensjon ved å ufrivillig bli innlemmet i et nytt tariffområde som har dårligere pensjon enn i Oslo kommune.

Med vennlig hilsen

Juristforbundet, seksjon kommune